

4. กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากกองทุนวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2556 ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการวิจัยและคณะกรรมการบริหารกองทุนวิจัย คณะศิลปศาสตร์เป็นอย่างสูงที่เล็งเห็นถึงความสำคัญในการผลักดันให้บุคลากรคณะศิลปศาสตร์ได้สร้างงานวิจัยที่จะเป็นประโยชน์แก่สังคม

ขอขอบพระคุณและขอบคุณคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ คณะผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ร่วมกันทำงานอย่างทุ่มเท ทำให้ละครประจำปีของคณะศิลปศาสตร์ ดำเนินการจนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณนักเรียน นักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณกองบรรณาธิการ วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ตอบรับการตีพิมพ์ต้นฉบับงานวิจัยเรื่องนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทวิชา ให้ผู้วิจัยได้มีความสามารถในการดำเนินงานวิจัยจนสำเร็จในเวลาที่เหมาะสม

5. รายการนิพนธ์ต้นฉบับที่ส่งไปตีพิมพ์

บทความที่ตีพิมพ์แล้ว

มนตรี มีเนียม (2557, กรกฎาคม-ธันวาคม), การพัฒนาเยาวชนโดยใช้ศิลปะการแสดง : กรณีศึกษาละครเวทีเรื่อง “กากี” คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 6(2), น.17-32.

นิพนธ์ต้นฉบับ (อยู่ระหว่างการตีพิมพ์)

มนตรี มีเนียม (2559, กรกฎาคม-ธันวาคม), กากี : การดัดแปลงวรรณคดีเป็นบทละครเวทีสมัยใหม่. วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 8(2),

6. บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถของเยาวชนทั้งที่เป็นผู้สร้างและผู้เสพในการคิด วิเคราะห์ ด้วยเหตุและผลในการประเมินค่าพฤติกรรมของตัวละครสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินเรื่อง และสอดคล้องกับแนวคิดของเรื่องในละครเวทีเรื่องกากี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์ ใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสัมภาษณ์เยาวชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้สร้างและผู้เสพอย่างละ 10 คน รวมจำนวน 20 คนนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่เป็นผู้สร้างและผู้เสพได้แสดงให้เห็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ด้วยเหตุและผลในการประเมินค่าพฤติกรรมของตัวละครสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินเรื่อง และสอดคล้องกับแนวคิดของเรื่องในละครเวทีเรื่องกากิ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ เยาวชนไม่ยอมรับพฤติกรรมของตัวละครสำคัญฝ่ายหญิง คือ กากิ ที่จิตใจไม่มั่นคง ยอมให้กิเลสคือความหลงรูปเข้าครอบงำ เป็นผลให้ต้องประพฤติผิดศีลธรรม แต่ก็เข้าใจที่มาของพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับนั้นว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาในจิตของนางเองและอีกส่วนหนึ่งเกิดจากการกระทำของตัวละครฝ่ายชาย ทั้งยังเห็นใจต่อความพ่ายแพ้แก่กิเลสในใจของนาง และชื่นชมที่นางสำนึกและยอมรับผิด ในส่วนของตัวละครสำคัญฝ่ายชาย คือ ท้าวพรหมทัต พระยาครุฑ และนาฏกเวรคนธรรพ์ เยาวชนยอมรับในความสามารถ ไม่ยอมรับในพฤติกรรมที่ใช้อวดอำนาจ กระทำผิดศีลธรรมด้วยการมีความสัมพันธ์กับหญิงที่มีสามีอยู่แล้ว และกล่าวเท็จเพื่อประโยชน์แก่ตน แต่ก็เข้าใจว่าพฤติกรรมเหล่านั้นเกิดจากถูกกิเลสคือความหลงเข้าครอบงำเช่นเดียวกับตัวละครสำคัญฝ่ายหญิง

คำสำคัญ: การพัฒนา เยาวชน ศิลปะการแสดง

Abstract

This research aimed to study the ability of the two youth groups—the production team including the performers and the audiences of the stageplay “Kaki” at Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University—in logical thinking and analyzing the main characters’ behavior which affected the story advancement. This qualitative study interviewed the two target youth groups of 10 each. The results were presented as a descriptive analysis.

The study found that the youth, both the production team including the performers and the audiences, showed the overall non-significant different ability in logically thinking and analyzing the main characters’ behavior which affected the story advancement in the stageplay “Kaki” at Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University. That was, the subjects did not accept the behavior of the female main character “Kaki” who was very

sentimental and allowed herself to be infatuated by good looks. Letting lust rule her heart and as a result, did amoral deeds. However, they understood that such socially unacceptable behavior was partly caused by problems in her own mind and partly by the male characters' behavior. They also sympathized with her yielding to the lust she possessed and appreciated her realization and admission of guilt. As for the main male characters, ThaoPhrommathat, Phraya Krut and Nat KuwenKhonThan, they admired those characters' ability but did not accept the chauvinistic behavior, breaking the moral code of conduct through adulteration, and lied for their own sake. Nevertheless, they understood that such behavior resulted from being governed by lust and infatuation, just like the female character.

Keywords: Development, Youth, Performing Arts

7. บทสรุป

7.1 ความเป็นมา

ละครเวที เป็นศิลปะร่วมสมัยที่มีพลังในการสร้างอุดมการณ์ ความรู้ ความคิด และจินตนาการให้แก่สังคม การสร้างสรรค์ละครเวทีจะต้องบูรณาการศาสตร์และศิลปะหลายแขนง โดยมีวรรณกรรมเป็นแขนงหลักในแง่ของบทละคร และมีนาฏกรรม จิตรกรรม คีตกกรรม เป็นองค์ประกอบร่วมเพื่อเสริมให้ละครมีความสมบูรณ์โดดเด่นยิ่งขึ้น สร้างสุนทรียารมณ์แก่ผู้ชม น้อมนำจิตใจให้คล้อยตามจินตนาการที่ผู้เขียนบทละครได้สร้างสรรค์

ในปัจจุบันได้มีผู้นำวรรณคดีไทยมาดัดแปลงเป็นบทละครเวที และจัดแสดงเพื่อสื่อสารเนื้อหาทางอารมณ์และความคิดกับผู้ชมร่วมสมัยอย่างต่อเนื่อง เช่น บุษบา-อุณากรรณ ที่ดัดแปลงจากวรรณคดีเรื่อง อิเหนา พิมพิลาไลย ดัดแปลงจากวรรณคดีเรื่อง ชุนช้าง-ชุนแผน และกามุปาทานกาก็ดัดแปลงจากวรรณคดีเรื่อง กากีคำกลอน บทละครทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว มัทนี รัตนิน ปารีชาติ จึงวิวัฒนาการ และชนประคัลภ์ จันทร์เรือง ได้นำวรรณคดีไทยมาดัดแปลงเป็นบทละครสมัยใหม่ในปี 2537 และ 2538 เพื่อแสดงทัศนะที่เชื่อมโยงกับยุคสมัยในประเด็นปัญหาในจิตมนุษย์ คือ กิเลส ตัณหา และอุปาทาน ผลักดันให้มนุษย์ดำเนินพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดทุกข์แก่ตนและบุคคลอื่น และความคิดเรื่องสตรีนิยมที่ผู้ดัดแปลงแสดงทัศนะว่าผู้หญิงไทยยังไม่ได้รับความเป็นธรรมในสังคม (มนตรี มีเนียม, 2543, น.307-308)